

Abstract

Denna undersökning utfördes på uppdrag av Naturvårdsverket 2010-2011 och publicerades på Naturvårdsverkets hemsida 2011. I undersökningen analyserades kommunala nämnders tillämpning av miljöbalkens regler om miljörapport. I bakgrunden låg framförd kritik om olik och alltför långtgående tillämpning bland tillsynsmyndigheterna. Central för denna utredning var kritiken om att verksamhetsutövare utan rapporteringsskyldighet förelades inkomma med rapport.

Undersökningen utfördes genom enkätundersökning som skickades till alla kommunala miljötillsynsmyndigheter, samt djupintervjuer vid utvalda myndigheter. Undersökningen pekade på att alltför långtgående tillämpning av reglerna om miljörapportering inte var något omfattande problem. Tillsynarna hade en klar uppfattning om att miljörapporteringskravet bara gäller för tillståndspliktiga verksamheter. Däremot påvisades viss otydlighet i användningen av begreppet ”miljörapport”.

Det förekom dock föreläggande om inkommande med miljörapport för C-verksamheter. I ett exempel hade tillsynsmyndigheten felaktigt läst in sådan befogenhet i miljöbalken 26 kap. 20 § st. 3. För att undvika missförstånd föreslogs att bemyndigandet i tredje stycket kunde förtydligas genom att ta bort stycke brytningen. Ett annat förslag som har framkommit i samtal med tillsynare i denna utredning är förtydligande av begreppen i miljöbalken.

I rapporten diskuteras även tillsynarnas användning av informationen i miljörapporterna, deras arbete för säkerställande av likvärdig tillsyn, samt framförda önskemål om förbättrad tillsynsvägledning.

Working paper 2017:1

Tillsyn och miljörapport. Kommunala miljönämnders tillämpning av miljöbalkens bestämmelser om miljörapportering

Först publicerad 2011 på Naturvårdsverkets hemsida

Annika Nilsson
Jur.dr, Universitetslektor i förvaltningsrätt
Juridiska fakulteten
Uppsala universitet
Box 512
751 20 Uppsala
Annika.nilsson@jur.uu.se

Tillgänglig via <http://uu.diva-portal.org>